

Sfânta Piatră a ungerii

Primul loc de închinare pe care îl întâlnesc închinătorii când intră în Biserica Învierii este sfânta Piatră a ungerii, care se află în fața porții Bisericii. Aspectul pe care îl are astăzi, diferit de cel original, se datorează lucrărilor de restaurare din anul 1810. Acest loc de închinare este alcătuit dintr-o piatră naturală care se consideră a fi piatra sfințită a ungerii. Potrivit tradiției, o parte din piatra originală a fost dusă în Efes și de acolo în Constantinopol, iar împăratul Manuel I Comneanul a așezat-o la început în palatul său, iar apoi în Mănăstire Pantocrator, aproape de monumentul său funerar.

Astăzi acest sfânt loc de închinare este acoperit cu o marmură purpurie, al cărei rol este nu numai de a înfrumuseța, dar și de a proteja piatra de pelerinii care obișnuiesc să smulgă părți din ea pe care le păstrează ca talismane sau suveniruri. Această marmură sfințită, în formă de trapez, are o lungime de 5,70 metri și o înălțime de 30 cm. Marmura dinainte, pe care aceasta o înlocuiește, a fost distrusă în timpul incendiului din 1810, când o coloană a căzut peste ea și a zdrobit-o.

Sfânta Piatră a ungerii este legată de cunoscuta relatare evanghelică potrivit căreia Iosif și Nicodim, cu îngăduința lui Pilat din Pont, au coborât de pe Cruce trupul lui Hristos, l-au uns cu miresme și l-au așezat „într-un mormânt nou” (Matei 27, 57-6; Marcu 15, 42-47; Luca 23, 50-55, Ioan 19, 38-42). Aceasta o amintește și inscripția care se întinde pe cele patru laturi exterioare ale pietrei: IOSIF CEL CU BUN CHIP, DE PE LEMN LUÂND PREACURAT TRUPUL TĂU, ÎN GIULGIU CURAT ÎNFĂȘURÂNDU-L ȘI CU MIRESMĂ ÎNGROPÂNDU-L, ÎN MORMÂNT NOU L-A PUS.

Vizavi de latura sa nordică, pe zidul care coincide cu latura de sud a Bisericii principale, existau cândva icoane reprezentând Pogorârea de pe Cruce. În 1993, prin grija Patriarhiei ortodoxe grecești, această latură a fost împodobită cu un mozaic ce înfățișează Pogorârea de pe Cruce, Ungerea pentru îngropare și Punerea în mormânt a lui Hristos. Fragmentul evanghelic în care se vorbește despre pogorârea de pe Cruce este notat pe o placă de marmură, așezată pe zidul de răsărit.

La acest loc de închinare au acces toate cele trei confesiuni: ortodocșii, latinii și armenii. Cele șase sfeșnice aflate, în grup de câte trei, de o parte și de alta a Pietrei ungerii aparțin celor trei confesiuni, câte două de fiecare. În trecut, în același loc se aflau încă șase sfeșnice mai mari, distribuite la fel, câte patru pentru fiecare confesiune: două mari și două mici. În fine, dintre cele opt candelă atârnate deasupra sfântului loc de închinare, patru aparțin ortodocșilor, două armenilor și câte una latinilor și coptilor.